

Prim-redactor, proprietar:
IUSTIN ARDELEAN.
Redactor responsabil:
IOAN IOSIF SCEOPUL.

Abonamentele se fac,
plătindu-se înainte în
Oradea-Mare.

Ese la 1 și 15 a fiecărei luni.

PREȚUL:

Pe $\frac{1}{4}$ de an 3 coróne
Pe $\frac{1}{2}$ de an 6 »
Pe un an 12 »

Pentru România și
străinătate, un an 20 fr.

Discurs

rostit de Niță Bidu, episcopul bisericii din cetatea Brașovului, cu prilejul revizuirii socotelor.

Ăi!! Cinstyit Comityet! (Își șterge nasul). Să mă ertați, că m'o lovit un cataroi și grăiesc mai cu nădușală. Păi, tot oi spunye eū ale mele. (Strănută.) Vai gye minye! Al nyevoii mai e gutunarul aista; și mnyio spus eri Anicuța ca să trag ulei gye țirpintyie pe nas, că mnyio trece; da a fost încuiată putyica și n'am avut de unde să cumpăr.

Păi! (Strănută.) Vai gye minye cum m'am răcit, ca calul lui Bâglă.

Păi! dragii taichii, eū am fost togyauna cu lipire cătră stânta noastră biserică, că maica sāraca a avut multye foloase gyila ea. Avea o laiță icia'n ciatye (= cetate) sub poarta bisericii și -- (strănută) loityear ciuma cataroiule! și hăi multye pișule o mai făcut ea pe ișișnye și pere pergamutye. Par'că o aud și astăzi cum chiema mușterii: «Ce să iai maichii? Jer ide kisasszony!» Păi, încă ea m'o învățat ca să am dragoste față gye biserică. Apoi eū am (strănută) — dare-ar holera în tyine guturai! Așa-i dacă n'am ascultat de Anicuța. Păi am fost erī pe Oabăn după uscături și m'o prins răcelile.

— Păi eū coa' să-nyī dau gyimiosionu gyin comityet. Nu pot să hiū mulțamit cu comityetul de astăzi. Un comityet trebuie să gândească cu rizon. Aia-i treabă? Aī? Să tāt faci la gyicreturi, și mintye'n ele ca'n capu

Froșcoaiē. (Strănută. Un membru din comitet îi strigă: «Să aī noroc».)

Să te audă Christos (face cruce), foartye frumos mulțanyim dumnyitale nepoate.

— Un comityet trebuie să hie colea comityet la locul seū, nu numai așa! Un comityet reū e tocmai ca o plăcintă gye mere umplută cu crumpene. Păi! li ușor să rīgyeți. Da mă rog să poftyiți a gândi că oare nu am eū gyirept?

Acum ce holeră gye gyicret e și hăsta? (Citește un rescript prin care comitetul îl provoacă să dea seamă de niște rogojinī, proprietatea bisericii.) Aiesta-i gyicret? Păi? Aiesta-i (strănută) ciemelitură.

Păi cinye o mai vēzt, maichii dragă, ca să cerī gyela un tyitor seamă gye rogojinī? Eū ca tyitor mnyiam făcut rațioficānele și în ra — — în ra — — în sāmădașuri am pus în socotyală rogojinile. Că doar rogojinī nye trebuie la nuntă ca să le așternem gyila poarta bisericii. Și-apoi rogojinile trăiesc și-acuma (Strănută. Uu membru: «Și să trăiești și d-ta».)

— Să tye audă mucenicii nyepoate! Păi eū rogojinyle le am acasă la magazie. Pe una să culcă slujnica mea Mărișko, da de aia n'o strică. Dacă poftyiți li-oi aduce să vi le prisantisez.

— Un comityet trebuie să aivă gyeplină încregere în tyitorul seū. Vegyeți dumnejeavoastre bine că eū gye câtye orī s'o tras vr'un loz gye-a bisericii, togyauna v'am raportat gyspre câștyig și l'am gypus la Spuderca.

Cum să-myî trebuie mnyie rogojinî! Gyirept că pe una doarme Măriško, dar o iaŭ gyila ea și vî-o aduc. Eŭ garantiez că n'a strîcat-o, ba s'o făcut mai faină.

— Păi, comityetu taichiî, ce n'ascultați dumnyea-voastre gye minye? Ștyiți cât binye fac eŭ bisericii. Nu m'o lăsat inima să vĕd biserica datoare și chiar mie un tyitor al eî. Mai bine mi-am luat banyî ce i-am fost împrumutat.

Păi gyirept că acuma s'o băgat gyetoare la șporcasa ai nyemțească, dar mai bine-î așa. Barem nu zice lumea că eŭ's cămătar. Și-apoi și la șporcasă nu plătyește camătă cu mult mai mare. Ia, cu 2 percentye. — Vegyeți dar că eŭ's omul cel bun. La crăciun am cinstyit biserica cu o haina preuțească; gyirept că e cam vechie și pătată cu ulei, dar așa am cumpĕrat-o.

Păi cu lunyinyile nu merge tĕrgul așa binye. Oame-nî cumpĕră lunyinyî dela alte bolți și îin cu ele de-acasă; nu cumpĕră gyila minye din strană. Măcar eŭ am marfă bună. Lunyinyile mele nu fac muc ca ale lui Eremias.

Noa chiar binye că mî-o plesnyit prin mintye Eremias. Dunyałuî e om neînsurat, fără familion, ce e gyirept, om cu stare cum nu mai estye al doilea negustor în Brașov, și gyila o vreme încoace face tare mult pintru biserică. Vigyeți, el încă ar fi vrednic să fie ales în comityet. Și — acum un an — s'o rupt în coș, și și-o plătyit birul la biserică. Și ce mai om marinyimos. O cinstyit pe de asupra 2 pițule nouĕ-nouĕ, decâte 10 grițari una. Și mî-o făgăduit că gye aici înaintye va da la gyiscău toată Duminyeca câte 3 grițari. Dunyałuî așa merite își face cu vremea de va trebui să-l punem în Înciclo . . . lo . . . pedica română pentru nemurire.

Videți că eŭ's om cu intires față de biserică. Unde pot, fac rizoltaturi. Păi! (Strănută.) Nu trebuie să atachisați pe om numa așa mirnix-gyirnix, că eŭ n'am crescut pe valea oulî. Știŭ ce trebuie să fac pentru ca să fiŭ de folos bisericii. Mie trebuie să-nyî zică tot omul: bogda-prostyî.

— Dunyavoastră și de aia vĕ supĕrați că agyinyi-ăurî ațipisem puțintyel. Mă rog să nu vĕ fie cu greutatyē. Mî-o plătit Spuderca un păhar de bere și m'am cam amețit, că eŭ nu's gyedat cu berea. Am reumatismuș în piciorul cel gye cătră domnul secretar, iar în cel de dincolo, care stă gârjob în afară am podagră și doțorii nu-mî iartă beuturile. Trebuie să fac băi de litrotelefie. (Strănută și strănutând îi sare un dinte drept în călimar). — Numai pe ăla l'am mai avut și-o trebuit să-l vĕd cum să îneacă în cerneală, ca jidoviî în marea neagră.

Noa, dar nu face nimica. Ș'asa am de gând să-mî puî alțiî. Că fără dinți e foarte reŭ. De 2 ani de zile trăiesc numai cu măslīne. Și-apoi mî-o spus Anicuța că dacă nu mî-oî punye dinți, nu mă mai place. Ce să fac?

Vĕ spŭn dunyavoastre, că gye mai faceți născociturî gye aiestea și nu vĕ purtați gyicreturile în cinste eŭ es gyin comision. Vĕ las. Pe mine mă tăt chiamă

și la greci gye epitrop. Și dacă mă duc eŭ, perdeți tare mult. Fără minye tăt comityetu nu ajunge nimic.

Eŭ voi aduce rogojinile și vi le voi arăta. Apoi în viitor nyie să nu-mî mai trimityeți gyicreturi, că n'am lipsă de hîrtyie. Acuma mă închin cu sănătatyē și vĕ poftyesc ca să vĕ fie maica Precesta tăt în comityet. (Scoate batista, sfărnăie de 2—3 orî și așezĕndu-se, peste 2—3 minute doarme din nou).

George Călindar
riportor.

Dorință constantă.

— Nevasta mea la ziua nașterii sale î-și poate dori orî ce.

— Și ce-și dorește de obicei?

— De zece ani își tot dorește deja o mașină de cusut.

O mică neînțelegere.

Doamna Pepelea din vreme în vreme dă cine marî. E firesc că oaspeți cu prilejul plecării resplătiaŭ atenția servitorilor prin bacșisuri mai mari, mai mici.

De obicei servitorimea masculină pune la busunar bacșisurile aceste, fără să împărtășiască din ele și servitorimea feminină.

Aceste se plânsere la doamna Pepelea, care le promisĕ că va vorbi cu servitorii.

Era iarăși cină. Doamna Pepelea îl chiamă dară pe Jean la ea și-î zisĕ:

— Una trebuie să-ți observ: la mine e obicei ca bacșisurile ce le primești să se împartă. M'ai înțeles?

— Înțeles, sărut mâinile.

Cina avu loc.

Ziua următoare Jean întră în odaia doamnei Pepelea și-î întinsĕ 5 fl.

— Ce fel de bani sînt aceștia?

— ăștia, mă rog, sînt partea doamnei! Am căpĕtat cu totul 10 fl! — îi rĕspunsĕ Jean naiv.

Cores.

Pasantul (cărui din etajul I i-a căzut pe cap un vas cu florî): Asta-î o infamie!

Chiriașul (prietinos): Scuză, e o centifolie.

Încredere fermă.

Miluțu: Mamă dragă, vĕntul mî-a suflat pălăria.

Mama: N'ai alergat după ea?

Miluțu: Nu, ci am adus-o la cunoștința unui polițist.

Lucru bagatel.

Între artiști.

— Vreai dară să te muți în capitală? Ce-ai de gând să faci acolo?

— Epocă!

«Pech» îndoit.

Stăpâna: De ce plângi așa amar, Anico?

Servitoarea: M'a părăsit mirele!

Stăpâna: Sărmană fată!

Servitoarea (plângând și mai amar): Și tocmai cel mai credincios!

Munca.

Șeful: Spune-mi numai, domnule contabil, ai pățit deja ceva la muncă?

Contabilul: Nu. Dar cum vine domnul șef la întrebarea asta?

Șeful: Fiind-că așa te temi să lucrezi.

Flegmatic.

Călăuzul: Stați domnule! D-ta mi se pare ai scos bilet numai pentru trenul de persoane.

Călătorul: Da! Ce dorești?

Călăuzul: Acesta e tren accelerat.

Călătorul: În adevăr? Știi, dă atunci poruncă să meargă ceva mai încet.

În pripă.

Pețitorul (care a cerut mâna ficei și a căpătat-o): Sintem dară înțelegi... Nu vreau dară să te mai derangez.

Tatăl miresei: Bine, dragul meu domn, dar nu vreai să vezi odată și fata mea?

Malițios.

Bărbatul (către mătușa nevestii, care e năcăjită că mititeii fac sgomot): Ei, las mătușă, nu te mai irita! Și tu ai fost odată tînără.

Mătușa (ofensată): ... am fost tînără!... mă rog!

Bărbatul: Nu-î vorbă, de îndoit și eu m'am îndoit totdeauna.

În panoramă.

— Uită-te numai colo, frate! Soldații aceia nu's minunați? De jumătate din vată, de jumătate pictați și ai crede că sînt vii!

— De, frate! Uită-te la nevasta mea: ea încă-î de jumătate din vată, de jumătate pictată și-î vie!

Înaintea tribunalului.

Președintele: Bine, dar de ce l'ai bătut și pe celalalt om, când acela nu ți-a făcut nimic?

Acuzatul: De, d-le președinte, pentru unul singur bătaia mea ar fi fost prea multă!

Și mai reu.

Ospătarul (agitat): Trebuie să vii numai decât cu mine. Automatul meu de muzică s'a stricat

Fabricantul: Ei, nu va fi lucru așa mare de nu va cânta odată o jumătate de cîas.

Ospătarul: Nu-î vorbă... dar al meu cântă mereu.

Interview

făcut de *Hilarion Scriba* arhipăsăresc raportor al «*Vulturului*».

La d-l I. Popea profesor în Braşov.

Eü: Bon jour, don'le profesor!

El: Să trăieşti băietel Ce vânt te-a adus pe la noi?

Eü: Î-ţi aduc vestea tristă, că sunt împuternicit din partea Majestăţii sale arhipăsăreşti, va să dăcă din partea Vulturului, să te îndrum la ordine.

El: Bum! Se poate?

Eü: Bre! Cum nu?

El: Motivul?...

Eü: Î-ţi aducî aminte cum nu chiar de mult ai binevoit a te îndura preagraţios să te foloseşti de nişte cuvinte adresate la adresa adresatului domn Arsănie Trocărescu, şi cari cuvinte au jignit pe toţi Români de bine, până şi pe Majestatea sa Vulturul?

El: Unde? În ce loc şi cu ce prilej?

Eü: În casina română din loc.

El: Cuvintele?...

Eü: «Niederträchtiger, unverschämter Kerl!»

El: Şi apoi?... Ce ofensă?

Eü: Ofensă adusă limbii române...

El: Cum don'le, nu înţeleg.

Eü: N'ai ştiut d-ta să i-le spuî şi româneşte?

El: Pardon don'le, dar să nu uiţi că eu propun şi limba germână.

Eü: Da? Atunci... miî de scuse!... Mă recomand!

El: Salutări dulci!

Eü: Adio!

Contrazicere.

Mama (cătrecă fică sa care se duce la patinat): Şi grijeşte apoi, draga mea, să nu te prea înfîrbinţi în receala asta!

Malitios.

Servitoarea (cătrecă vizitator): Domnişoara nu primeşte pe nime. Are tocmai oară de pian.

Vizitatorul: Cu câtă considerare e faţă de oaspeţi!

Distrat.

Profesorul (luând ziarul de dimineaţă în mână): Hîm, sînt curios să vîd de nu s'o născut cineva pe care î-l cunosc.

Cui cu cui.

Advocaţi *Scurtu* şi *Lungu* locuiaî în aceeaşi casă. *Scurtu* în etajul întii, *Lungu* în al doilea. Într'o zi întră la *Scurtu* un om.

— Nu mi-ai putea spune unde locuieşte avocatul *Lungu*?

— Cum nu!

— Unde dară?

— În etajul al doilea.

Omul mulţumeşte şi se depărtează. Peste câte-va clipe se rentoarce însă.

— Uşa lui e închisă. Pare a nu fi acasă.

— Ştiu, a călătorit pe câte-va săptămîni la băi.

— Şi de ce nu mi-ai spus-o asta?

— Ei, de mai fi întrebat ţi-aşi fi spus-o.

Omul stă pe gânduri apoi observă:

— În urma urmelor nu face nimica. Cred că şi d-ta îmi poţi da un sfat advocaţial.

— Cum nu! Să auzim numaî.

Omul îi espune afacerea, şi după ce avocatul îi dădu sfaturi cum să purceadă, vrea să ese.

— Consultaţia asta costă 5 fl.!

— N'am banî.

— Cum n'ai banî? De ce nu mi-ai spus o înainte de consultare?

— Ei, de m'ai fi întrebat ţi-aşi fi spus-o!

Din casarmă.

Locotenentul (cătrecă un soldat): Vremea întreagă am crezut că te chiamă Pop şi-acum aflu că te chiamă Popescu. Vezi ce şarlatan eşti!

Aşa da.

Într'o societate se vorbia despre visuri şi influinţa lor asupra oamenilor, respective despre împrejurarea că sînt în stare sa prezică viitorul.

— Una ştiu hotărît: eu de câte orî mă cert în vis cu fie ertat tatăl meu, dimineaţa când mă scol capăt banî! — zise unul dintre cei de faţă.

— Şi eu pot ilustra tema cu un fapt. Eu am mai multe lozuri de loterie. De câte orî visez acum de fîn — cel puţin un loz mi se trage.

— Asta încă toate's nimica — observă acum un tînăr cunoscut de glumeţ mare. — Eu am câştigat odată, fără să visez şi fără să am loz — 50 fl.

— Cum, fără să ai loz?

— Da, fără orî ce loz! — inzistă tînărul.

— Cu neputinţă! — observă societatea întreagă.

— Fireşte în — farbă! — adausă tînărul cu linişte demonică.

Lucru greū.

— Bine, frate, unde ai fost atâta vreme?

— Ei vezi, am fost bolnav reū; era cât p'aci să mor de otrăvire de sânge. Mă mușcasă anume o goangă otrăvicioasă.

— Dar nu știi că la astfel de prilejuri trebuie să sugi numai decât sângele din rană?

— Ba da, dar afurisita de goangă mă mușcasă în *vîrf*ul nasului.

Modestie negativă.

Banchierul: Și-așadară d-ta n'ai nici o avere? Nai adunat nimic?

Peșitorul: Nu; credeam că te-ai putea simți ofensat.

Plausibil.

— Nu înțeleg cum poți da în chirie o odaie la o profesoară de pian fără ca celealalte odăi să-ți rămână goale. Sînt totd'auna închiriate la studenți. Pianista d-tale cântă doară ziua întreagă?

— Tocmai d'aceea! Așa studenții mei se împacă mai ușor cu conștiința lor că nu rămân de loc acasă.

O știe.

Domnul (în teatru, către un privitor care vine târziu și-l silește să se scoale): E în adevăr de nesuferit să te scolii de dragul celor cari vin târziu.

Cel sosît: Asta o știu de mult. Tocmai de aceea mă nizuiesc să sosesc totd'auna cel din urmă.

Nu i profet.

— Șmüle-leben, chind da tu la minii cele 5 fl. ce împrumutat la thin?

— Nü, ce știe io? Nu's doară profet!

Hiperbolă.

— Cum, aici vreai să te așezi ca dantist? Bine, omul lui Dumnezeu, dar aici sînt deja aproape mai mulți dantiști decât dinți!

Ironie.

— Și cum baronul sta pe gânduri și nu se putea hotărî să-mi ceară mâna, m'am pus la pian și am început să cânt: «Sînt fata avutului Cohn, și-am un milion, și-am un milion» . . . și el numai decât mi-a cerut mâna.

— Da, da, *farmecul cântecului!*

Simplitate.

Doi țărani, venind la oraș, se hotăresc să meargă și ei la teatru. Se juca tocmai o dramă. În actul al treile eroul e asasinat pe scena deschisă.

Unul dintre țărani vezându-l pe erou căzând mort, îi șoptește soțului său:

— Mă, hai să ne ducem, că în urmă o să ne chieme și pe noi de mărturie.

Dintr'o vorbire de apărare.

. . . și-apoi, onorată curte cu jurați, de veți socoti că acuzatul, clientul meu, acu's 6 luni și a frânt un picior, că a fost de *trei ori căsătorit*, că s'a dat beției și că deja a *doua oară e prins că a jăfuit*, zic dacă veți socoti toate aceste nu veți putea nega că e un om prigonit de nenorociri.

Încă un articol.

-- Nu-î vorbă, Leniți, ai făcut progrese mari din germană.

— Germana nu mî-ar fi așa grea. numai de n'ar fi atîția articoli. Cum se zice spre pildă: Ich setze Glas auf *der* Tisch, auf *die* Tisch sau auf *das* Tisch.

— Se zice auf *den* Tisch.

-- O vai, încă un articol!

La locul seŭ.

— Spune-mî numai ce-a devenit fiul d-tale?

— O, acela a făcut o cîrieră frumoasă.

— În adevăr? Mă bucur. Nu credeam că se va alege ceva din el. Știi, minția cât trei.

-- Tocmai d'aceea. A intrat în serviciul telegrafic englez și e acum director de telegrafie în Africa sudică.

Logic.

Streinul: De ce l'ați ales de primar tocmai pe omul acela cu nas roșu?... Pe acela de departe se vede deja că-î bețiv.

Săteanul: Tocmai de aceea l'am ales. Nu ne va putea dojeni când ne vom îmbăta.

Naiv.

Rosalia, o servitoare bătrînă, stă deja de mult în slujba doamnei Sfetea. O prietina a doamnei o laudă odată pentru credința ei.

— De, iubesc prea mult copii ei, decât să-î pot părăsi — observă ea. — I-am văzut născîndu-se și am nădejde, că într'o zi eu o să le închid ochii!

Maî fericită.

La o ședința spiritistă, i se aduce la cunoștința unui burghez că spiritul apărut e nevasta lui. Burghezul și spiritul nevestei sale încep a conversa.

— Tu ești, Mario?

— Da, eu's.

— Ești fericită?

— Da.

-- Maî fericită decât ai fost cu mine?

— Da, cu mult maî fericită.

— Unde ești, Mario?

— În iad.

Scurt.

Tînărul (comerciant): Mî-ar plăcea să intru în legătură cu casa d-tale.

Fabricantul (de postavuri): Fată sau postavuri?

Leac potrivit.

Doctorul C. e un om căruia nu-î place să-l conturbî noaptea. În una din nopțile trecute, abia adormisă, când numai îl trezește din somn clopoțelul.

— Cine-î acolo? — întreabă doftorul scoțîndu-și capul prin fereastră.

-- Eŭ, domnule doftor! Vină ăute, fiul meu e bolnav -- îi strigă un vecin.

— Ce păcate are?

— A înghițit un șoarece.

— Bre, spune-î atunci să înghită acum o pisică și pe mine lăsați-mă în pace! — îi răspunde doctorul C. culcîndu-se din nou.

Banii ori viața.

Pe Moriș și pe iubita sa balabustă Rifchi îi prinseseră hoții.

-- Banii ori viața! — le strigă șeful lor.

— Nŭ, luați atonci pi Refchi-leben — le răspunde Moriș — Ea este viața mio!

Nas fin.

Moses Jeiteles, banchier bogat din provincie, e invitat de cumnatul seŭ Aron Buttermilch la Pesta. Aici Aron îl ia de braț și-l duce la plimbare.

Într'o stradă Jeiteles se oprește d'odată și începe a trage aerul prin nas.

— E, un miros plăcut? — îi zice Aron. -- Știi în casa asta e o fabrică mare de cărnaț.

— Da, e miros de cărnaț! — răspunde Moses — dar nu știu cum, Aron-leben (respirînd din nou aerul) miroasă și a — banî!

-- Gott der G'rechte, ce nas! — observă Aron uimit. — Dincolo peste drum e banca austro-ungară!

La tot cazul.

Judecătorul: Drept e, Goldstein, că d-ta ai dat soacrei d-tale venin în cafea, încât biata femeie era aproape să moară?

Goldstein: Eă, mi rog, nu știe di nimic. La tot cazele însă poftisc ca soacra mio si fi secționat!

Schinteî.

— Mulți se dau de *pesimiști*, numai ca să fie considerați de cunoscători de oameni.

*

— Poeții mici încearcă să se *urce* pe *Parnas*, poeții mari se *coboară* d'acolo.

*

— Greșeli mari au folosit lumii mai mult, decât adevăruri mici.

*

— A face *prea* mult bine e cu puțință, a face *destul* bine — nu.

Partea serioasă.**BIBLIOGRAFIE.**

(În rubrica asta vom lua notiță de toate cărțile ce ne vor sosi la redacție în 2 exemplare, anunțându-le apariția și însoțindu-le eventual de recenziuni).

Aă întrat:

»**Clipe de repaus**» de *Sorcovă*. Brașov, tipografia A. Mureșan. Format elegant, 8°, 208 pag. — Prețul 2 cor + 20 bani porto.

*

»**O fată de Tarabostos**» roman de pe tîmpul Dacilor — de Tit Chitul. Gherla, tipografia diecesană. Format 8°, 270 pag. — Prețul 1 cor 50 bani. — Tomul al doilea va urma.

—

La Administrația acestui ziar se află de vîndare:

«Almanacul Vulturului»

partea I.

Prețul, spedit franco 3 cor.

I. I. Sceopul: «Pribeag»

Prețul, spedit franco 1 cor. 50 b.

Recomandăm cu căldură cererea broșurii „**Amicul bolnavilor de tuberculoză (ofticoși)**“, care broșură se împarte în mod gratuit de d-l *I. Gh. Popescu—Craiova (România)*. Cererile se pot face prin o cartă postală de 10 bani.

Posta Redacției.

Avis. Aducem la cunoștința tuturor acelor care au lipsă de ilustrații frumoase, că la administrația revistei noastre se află de vînzare câte va mi de clișeurii și autotipii alese pe lingă prețuri foarte avantajoase.

Pavel (C . . . a)? Saă poate n'ai primit scrisoarea?

Cor-Niță. P'acolo nu-i nimic nou? Cum a succes petrecerea? Aștept raport detaiat. — Contra! — Re con il gran' quarto della Beresina.

G. O. (T. v.) Precum vezi am spicuit ceva din cele trimise. Cea cu «oculare» n'am putut-o publica. E prea personală. — Salutare și mulțumită.

B—a. Ditto și Idem.

Neli. Cum te adresezi unui poet care nu-i totodată și redactor? Dacă n'ai beut cu el cumva *per tu*, va trebui să-i zici *d-ta*. Știi așa zicînd și ei sînt oameni.

Gyurea (Făg.) La B. n'am fost, știi numai R—n era aplicat să mergă și cu el nu mai merg. De două ori am călătorit cu el și nu plecasem încă din oraș și mă costasă deja 12 fl. — Servus.

H. S.

Eternă primăvară
Să ved eu ași vrea
Căci moartea nu-mi place
Căci moartea mî-e grea.

În adevăr, moartea abia îi place la unul dintr'o sută.

„VICTORIA“

INSTITUT DE CREDIT ȘI ECONOMII, SOCIETATE PE ACȚII.

Sediul: Arad, casa proprie, calea Archiducele Iosif nr. 2.

Intemeiată la 1887,

Capital de acții: **600.000 coróne.** Fond de rezervă **300.000 coróne.**

Depuneri **3.000.000 coróne.** Circulația anuală **44.000.000 coróne.**

Primește depuneri spre fructificare, după cari solvește **5%** interese fără privire la termenul de abdicere. Darea de venit după interese încă o solvește institutul separat.

După starea casei, depuneri până la **2000 cor.** se restituiesc îndată la prezentarea libelului fără abdicere. Depuneri se pot face și prin poștă și se efectuesc momentan după sosirea comandej

Diracțiunea institutului.

MERSUL TRENURILOR.

Valabil de la 1. octombrie n. 1901.

Cluj—Oradea-Mare—Budapesta.							Budapesta—Oradea-Mare—Cluj.						
		Accel.		Person.		Mixt.			Accel.		Person.		Mixt.
Cluj	pleacă	11 01	12 32	7 —	6 13	— —	Budapesta	pleacă	9 15	6 50	5 45	8 30	— —
Huedin	»	12 20	1 44	8 37	7 54	— —	Nagy-Káta	»	10 20	7 56	7 54	10 16	— —
Ciucea	»	12 52	2 15	9 19	8 37	3 25	Szolnok	»	11 19	9 07	9 27	11 31	— —
Bucea	»	— —	— —	9 33	8 51	4 27	P.-Ladány	»	12 55	10 43	11 53	2 —	4 54
Bratca	»	— —	— —	9 50	9 10	4 51	Báránd	»	— —	— —	12 07	2 12	5 17
Vad	»	1 34	3 01	10 08	9 30	5 26	Sáp	»	— —	— —	12 24	2 27	5 38
Alesd	»	†1 48	†3 15	10 25	9 48	5 54	B.-Ujfalu	»	1 33	11 18	12 46	2 47	6 04
Teleagd	»	2 01	†3 28	10 42	10 07	6 21	M.-Peterd	»	— —	— —	1 —	3 —	6 21
F.-Oșorheiü	»	— —	— —	11 01	10 27	6 49	M.-Keresztes	»	— —	— —	1 14	3 12	6 37
Valența	»	2 25	— —	11 10	10 37	7 02	Bors	»	— —	— —	1 28	3 25	6 56
Oradea-Mare sosește		2 31	3 57	11 17	10 44	7 11	Bihar-Püspöki	»	— —	— —	1 36	3 32	7 —
Oradea-Mare pleacă		2 38	4 10	11 36	11 04	2 22	Oradea-Mare sosește		2 11	11 56	1 48	3 42	7 16
Bihar-Püspök	»	— —	— —	11 47	11 14	2 36	Oradea-Mare pleacă		2 18	12 16	2 06	3 58	12 25
Bors	»	— —	— —	11 50	11 22	2 47	Valența	»	2 25	— —	2 30	4 05	— —
M.-Keresztes	»	— —	— —	12 03	11 37	3 12	F.-Oșorheiü	»	— —	— —	2 41	4 16	— —
M.-Peterd	»	— —	— —	12 15	11 50	3 38	Teleagd	»	2 50	12 48	3 03	4 38	12 48
B.-Ujfalu	»	3 18	4 50	12 29	12 05	4 07	Alesd	»	†3 04	†1 02	3 21	4 56	— —
Sáp	»	— —	— —	12 47	12 28	4 39	Vad	»	3 26	1 26	3 45	5 20	— —
Báránd	»	— —	— —	1 01	12 42	5 01	Bratca	»	— —	— —	4 06	5 43	— —
P.-Ladány	»	4 03	5 40	1 34	1 19	5 17	Bucea	»	— —	— —	4 27	6 06	— —
Szolnok	»	5 39	7 32	3 35	3 37	— —	Ciucea	»	4 16	2 16	4 52	6 31	3 49
Nagy-Káta	»	6 34	8 28	4 45	5 07	— —	Huedin	»	4 52	2 49	5 32	7 16	— —
Budapesta sosește		7 50	9 40	6 20	7 10	— —	Cluj sosește		5 55	3 50	6 59	8 33	7 04

Oradea-Mare, — Beiuș, — Vașcou.

		Mixt.	Person.
Oradea-Mare	pleacă	5 35	2 40
Felix	»	— —	3 13
Cordău	»	6 26	3 27
Drăgești	»	7 55	4 45
Ceica	»	8 12	†5 00
Sombașag-Rogoz	»	9 02	5 47
Hollod	»	9 15	5 58
Ginta	»	9 29	6 11
Șoim	»	9 55	6 36
Borz	»	†10 10	†6 50
B.-Ujlak	»	10 22	7 01
Șonciuș	»	†10 35	†7 13
Beiuș	»	11 21	7 47
Sudrici	»	11 44	8 09
Lunca-Băița	»	12 13	†8 21
Vașcou	sosește	12 29	8 49

Vașcou, — Beiuș, — Oradea-Mare.

		Person.	Mixt.
Vașcou	pleacă	4 —	2 55
Lunca-Băița	»	†4 12	†3 08
Sudrici	»	4 30	3 37
Beiuș	»	5 07	4 16
Șonciuș	»	†5 28	†4 38
B.-Ujlak	»	5 40	†4 51
Borz	»	†5 49	†5 01
Șoim	»	6 05	5 22
Ginta	»	6 26	†5 42
Hollod	»	7 01	6 —
Sombașag-Rogoz	»	7 31	6 28
Ceica	»	†7 27	†7 08
Drăgești	»	7 56	7 33
Cordău	»	8 57	†8 36
Felix	»	9 10	†8 49
Oradea-Mare	sosește	9 41	9 21

Oradea-Mare—Arad.

		Person.			
Oradea-Mare	pleacă	10 20	4 30	7 00	
Osi	»	10 30	4 41	7 16	
Less	»	10 48	5 01	7 52	
Czéfa	»	11 03	5 19	8 29	
Szalonta	»	11 26	†5 44	8 46	
Kötegyán	»	11 46	6 05	9 15	
Sarkad	»	11 57	6 17	9 37	
Giula	»	12 21	7 44	10 01	
Căba	»	2 23	7 18	4 32	
Curtici	»	3 28	8 21	5 38	
Arad	sosește	3 55	8 48	6 05	

Arad—Oradea-Mare.

		Person.			
Arad	pleacă	5 10	11 20	9 37	
Curtici	»	5 39	11 49	10 07	
Căba	»	6 40	12 54	11 50	
Giula	»	7 27	3 05	5 36	
Sarkad	»	7 47	3 27	5 58	
Kötegyán	»	†7 56	3 39	6 10	
Salonta	»	8 28	4 10	6 47	
Cefa	»	8 42	4 34	7 18	
Less	»	9 04	5 —	7 51	
Osi	»	9 21	5 19	8 16	
Oradea-Mare	sosește	9 32	5 30	8 31	

Numerii groși înseamnă timpul de la 6 ore seara până la 5 ore 59 de minute mineața. — Numerii semnați cu † înseamnă stațiunile, unde trenurile numai condiționat se opresc.